

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320010651
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1320010651.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného U. Y., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 08.09.2021 sp. zn. 46T/103/2020, na verejnom zasadnutí konanom 02. júna 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. c/ Tr. por. sa

obžalovaný U., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom G. K., na slobode,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 16.09.2020 sp. zn. 4 Pv 266/19/1103, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste bez príslušného oprávnenia prechovával podomácky upravenú zbraň - pôvodne opakovaciu expanznú pištoľ českého výrobcu Česká Zbrojovka Uherský Brod, značky Slavia model UB 71 Nikel, výrobné číslo 482993 spolu s jedným kusom náboja kalibru 22 Long Rifle českej značky Sellier & Bellot spolu s náhradnými čienkami, ktoré v presne nezistený deň v mesiaci marec roku 2018 odovzdal v Chorvátskom Grobe na adrese D. č. XXX/XX Q. Q., ktorý ich ďalej v rodinnom dome nachádzajúcom sa na uvedenej adrese prechovával až do vykonania domovej prehliadky dňa 30.01.2019, pričom na základe znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/2063 zo dňa 09.05.2019 sa v prípade uvedenej pištole jedná o podomácky upravenú zbraň, pôvodne opakovaciu expanznú pištoľ schopnú strelby, ktorá umožňuje nabiť a vystreliť náboj kalibru 22 Long Rifle, 22 Short alebo 22 Flobert, ktorá je podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. g/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zbraňou kategórie A, teda zakázanou zbraňou, ktorú je v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak tento zákon neustanovuje inak, a v prípade uvedeného náboja sa jedná o strelbyschopný náboj, ktorý je podľa § 2 ods. 1 písm. g/ strelivom, ktoré podľa § 12 ods. 1 uvedeného zákona môže nadobúdať do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 08.09.2021 sp. zn. 46T/103/2020 obžalovaný U. Y. (správne malo byť uvedené priezvisko „Y.“) bol podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III z 11.09.2020 sp. zn. 4Pv 266/2019 (správne malo byť uvedené sp. zn. 4Pv 266/19/1103), pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe tak, že

v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste bez príslušného oprávnenia prechovával podomácky upravenú zbraň - pôvodne opakovaciu expanznú pištoľ českého výrobcu Česká Zbrojovka Uherský Brod, značky Slavia model UB 71 Nikel, výrobné číslo 482993 spolu s jedným kusom náboja kalibru 22 Long Rifle českej značky Sellier & Bellot spolu s náhradnými čienkami, ktoré v presne nezistený deň v mesiaci marec roku 2018 odovzdal v X. K. na adrese D. č. XXX/XX Q. Q., ktorý ich ďalej v rodinnom dome nachádzajúcom sa na uvedenej adrese prechovával až do vykonania domovej prehliadky dňa 30.01.2019, pričom na základe znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/2063 zo dňa 09.05.2019 sa v prípade uvedenej pištole jedná o podomácky upravenú zbraň, pôvodne opakovaciu expanznú pištoľ schopnú strelby, ktorá umožňuje nabiť a vystreliť náboj kalibru 22 Long Rifle, 22 Short alebo 22 Flobert, ktorá je podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. g/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zbraňou kategórie A, teda zakázanou zbraňou, ktorú je v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak tento zákon neustanovuje inak, a v prípade uvedeného náboja sa jedná o strelbyschopný náboj, ktorý je podľa § 2 ods. 1 písm. g/ strelivom, ktoré podľa § 12 ods. 1 uvedeného zákona môže nadobúdať do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Odvolanie bolo podané v neprospech obžalovaného U. Y.. V písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor uviedol nasledovné:

„Dňa 11.09.2020 bola pod sp. zn. 4 Pv 266/19/1103 na Okresný súd Bratislava III podaná obžaloba na obvineného U. Y. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste bez príslušného oprávnenia prechovával podomácky upravenú zbraň - pôvodne opakovaciu expanznú pištoľ českého výrobcu Česká Zbrojovka Uherský Brod, značky Slavia model UB 71 Nikel, výrobné číslo 482993 spolu s jedným kusom náboja kalibru 22 Long Rifle českej značky Sellier & Bellot spolu s náhradnými čienkami, ktoré v presne nezistený deň v mesiaci marec roku 2018 odovzdal v X. K. na adrese D. č. XXX/XX Q. Q., ktorý ich ďalej v rodinnom dome nachádzajúcom sa na uvedenej adrese prechovával až do vykonania domovej prehliadky dňa 30.01.2019, pričom na základe znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/2063 zo dňa 09.05.2019 sa v prípade uvedenej pištole jedná o podomácky upravenú zbraň, pôvodne opakovaciu expanznú pištoľ schopnú strelby, ktorá umožňuje nabiť a vystreliť náboj kalibru 22 Long Rifle, 22 Short alebo 22 Flobert, ktorá je podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. c), g) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zbraňou kategórie A, teda zakázanou zbraňou, ktorú je v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak tento zákon neustanovuje inak, a v prípade uvedeného náboja sa jedná o strelbyschopný náboj, ktorý je podľa § 2 ods. 1 písm. g) strelivom, ktoré podľa § 12 ods. 1 uvedeného zákona môže nadobúdať do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz.

Podanie obžaloby na obvineného U. Y. bolo odôvodnené dôkazmi zabezpečenými v priebehu prípravného konania, z ktorých bez dôvodných pochybností vyplynulo podozrenie, že obvinený sa skutku dopustil tak, ako bolo uvedené vo výrokovvej časti obžaloby.

Samosudca Okresného súdu Bratislava III rozsudkom sp. zn. 46T 103/2020 zo dňa 08.09.2021 podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného U. Y. spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

S uvedeným výrokom rozsudku súdu sa však nestotožňujem a v tejto súvislosti poukazujem na nasledovné skutočnosti. V priebehu prípravného konania bol po riadnom zákonom poučení (v štádiu po vznesení obvinenia) vypočutý Q. Q..

Výpoveď svedka bola pritom realizovaná za dodržania zásady kontradiktórnosti, t. j. v súlade s ust. § 213 ods. 1 Trestného poriadku, keďže o termíne výsluchu bol vopred riadne upovedomený obvinený U. Y., ktorý si upovedomenie o úkone osobne prevzal dňa 09.12.2021.

Vo svojej výpovedi zo dňa 13.12.2019 svedok Q. Q. okrem iného uviedol, že obvinený U. Y. prišiel k nemu domov do X. K., D. XX, kde chodieval za ním na návštevu, pretože sú dlhoroční kamaráti. Bolo to niekedy v období, kedy sa Q. Q. narodila dcéra. Keď U. Y. prišiel na návštevu, tak svedkovej dcére doniesol v menšej krabičke strieborné náušnice alebo prsteň a vo väčšej drevenej krabičke bola pištoľ. Bola to malá pištoľ o rozmere cca 10 - 12 cm, položená na nejakej handre. Pri pištoli bol aj náboj. Keďže bol náboj taký malý, svedok si myslel, že je to poplašná pištoľ aj náboj. Svedok sa U. Klúčika aj pýtal, čo je to za pištoľ, na čo mu odpovedal, že je to poplašná pištoľ a že mu to chce nechať ako darček, ako pamiatku na neho. Svedok ho nechcel uraziť, tak si ju nechal. Potom dal tú krabičku svojej priateľke S. G., nech ju niekde odloží.

V štádiu trestného konania po vznesení obvinenia bola po riadnom zákonom poučení dňa 04.11.2019 vypočutá svedkyňa S. G.. Obdobne ako pri svedkovi Q. bola aj jej výpoveď realizovaná v zmysle zásady kontradiktórnosti, t. j. v súlade s ust. § 213 ods. 1 Trestného poriadku, keďže o termíne výsluchu bol vopred riadne upovedomený obvinený U. Y., ktorý si upovedomenie o úkone osobne prevzal dňa 24.10.2019.

Svedkyňa S. G. vo svojej výpovedi zo dňa 04.11.2019, opäť po riadnom zákonom poučení (v štádiu po vznesení obvinenia), uviedla, že zbraň, ktorá bola u nich doma nájdená v rámci domovej prehliadky zo dňa 30.01.2019, daroval jej priateľovi Q. Q. obvinený U. Y.. Pri tomto síce priamo nebola, ale počula ako obvinený jej priateľovi Q. hovoril, že mu to chce darovať, lebo nechce, aby sa to dostalo do rúk nejakému faganovi, ktorý by to „odtafáril“. Svedkyňa vtedy celkom presne nevedela o čo sa jedná, ale Q. jej neskôr podal drevenú krabičku, ktorú otvorila a v ktorej videla malú zbraň. Vtedy si myslela, že ide o štartovaciu pištoľ, ktorú následne vložila do šuflíka v izbe, pretože ju o to požiadal Q. Q.. U. Y. k nim chodieval na návštevy, pričom ho pozná asi 12 rokov.

Uvedená pištoľ aj s jedným kusom náboja bola pritom nájdená dňa 30.01.2019 v rámci domovej prehliadky v rodinnom dome v X. K. na ul. D. č. XX, užívanom Q. Q. a S. G.. Domová prehliadka pritom pôvodne súvisela s vyšetrovaním drogovej trestnej činnosti.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/2063 zo dňa 09.05.2019 vyplynulo, že sa v danom prípade jednalo strelbyschopnú zbraň (podomácky upravenú štartovaciu pištoľ), ktorá umožňuje nabiť náboj kalibru 22 Long Rifle, 22 Short, prípadne aj 22 Flobert. Spolu s pištoľou bol znalecký skúmaný aj 1 kus náboja, ktorý sa pri nej nachádzal, pričom išlo o náboj kalibru 22 Lona Rifle českej značky Sellier & Bellot, ktorého strelbyschopnosť bola potvrdená skúšobnou strelbou.

Do spisového materiálu bola ďalej zabezpečená obžaloba Okresnej prokuratúry Pezinok sp. zn. Pv 249/18/1107 zo dňa 16.10.2018 z inej trestnej veci, z ktorej vyplýva, že bola podaná na U. Y. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že U. Y. od presne nezisteného času až do dňa 27.04.2018 do 09.40 hod., kedy bola uňho vykonaná domová prehliadka, bez povolenia prechovával v spojených unimobunkách s prístreškom na parcele č. XXXX/XX v k. ú. C. obec C.k. LV XXXX . a na parcele XXXX v k. ú. D., obec D., okres C. LV XXXX:

- 1 kus náboj 9 mm vz. 82 kalibru 9 mm Makarov, českého výrobcu streliva zn. Sellier & Bellot,

- 1 ks náboj s okrajovým zápalom kalibru 22 Lono Rifle, českého výrobcu streliva zn. Sellier & Bellot a
- 1 ks náboj kalibru 7,62x25 Tokarev, slovenského výrobcu streliva zn. Považské strojárne,
o ktorých bolo znaleckým posudkom KEÚ PZ č. p. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/6676 zistené, že ide o
strelbyschopné náboje a tieto sú podľa § 2 ods. 1 písm. g) zákona č. 199/2003 Z. z. o strelných zbraniach
a strelive strelivom a tieto do vlastníctva v zmysle § 12 ods. 1 uvedeného zákona môže nadobúdať
len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie, alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na
trvalý vývoz, a taktiež bez povolenia prechovával 1 ks podomácky upravený náboj s okrajovým zápalom
kalibru 22 Long Rifle, českého výrobcu streliva zn. Sellier & Bellot, ktorý je podľa § 4 ods. 3 písm. c)
zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive zakázaným strelivom, t. j. zbraň kategórie A,
ktorú je v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť,
ak zákon neustanovuje inak.

Z uznesenia vyšetrovateľa OR PZ v Pezinku o vznesení obvinenia U. Y. sp. zn. ORP-137/1-VYS-
PK-2018 zo dňa 26.09.2018 pritom vyplýva, že predmetné náboje uvedené v obžalobe Okresnej
prokuratúry Pezinok boli u U. Y. nájdené počas domovej prehliadky vykonanej dňa 27.04.2018.

Z ďalšieho podporného spisového materiálu zabezpečeného z OR PZ Pezinok (viď č. I. 166-193)
vyplýva, že predmetná trestná vec súvisela so zastrelením psa, ktorého mal podľa poškodeného I. J.
X. zastreliť neznámou pištoľou U. Y.. Zo zabezpečeného spisového materiálu pritom vyplýva, že pištoľ,
ktorou mal byť pes zastrelený, u U. Y. počas domovej prehliadky zo dňa 27.04.2018 nájdená nebola.
Z uvedeného spisového materiálu zároveň vyplýva, že strela identického druhu náboja (22 Long Rifle)
bola vyťahnutá aj z tela zastreleného psa.

Dôvodnosť podania obžaloby na obvineného U. Y. teda vychádzala jednak z výpovede svedka Q. Q.,
ďalej z výpovede svedkyne S. G., pričom bola podporená aj zistením, že v práve v inkriminovanom
období (kedy malo dôjsť k odovzdaniu pištole zo strany U. Y. svedkovi Q.) bolo v inej trestnej veci zistené,
že U. Y. vo svojom obydli prechovával celkom rovnaké strelivo ako to, ktoré sa nachádzalo pri pištoľi,
ktorú mal odovzdať svedkovi Q..

Výsledky prípravného konania teda bez dôvodných pochybností nasvedčovali tomu, že predmetnú pištoľ
spolu s jedným kusom náboja odovzdal Q. Q. práve obvinený U. Y..

Po podaní obžaloby na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 obžalovaný U. Y. spáchanie skutku poprel.
Zároveň uviedol, že takú zbraň nikdy nemal a ani ju Q. Q. nedával.

Svedok Q. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 pritom vypovedal celkom odlišne ako v
prípravnom konaní. Vo svojej výpovedi totiž v úplnom rozpore s jeho predchádzajúcou výpoveďou z
prípravného konania uviedol, že zbraň bola jeho, lebo robil s drogami a ľudia mu nosili všeličo. Vtedy
(v minulosti) povedal, že bola od U. Y., a to preto, lebo bol v čase výpovede pod veľkým tlakom. Chcel
sa vtedy z toho vyviniť.

Keďže uvedená výpoveď bola v podstatných bodoch v rozpore s výpoveďou svedka z prípravného
konania, bola zápisnica o výsluchu svedka Q. zo dňa 13.12.2019 postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného
poriadku na hlavnom pojednávaní prečítaná a svedok bol vyzvaný na vysvetlenie rozporov v jeho
výpovediach.

Svedok Q. v rámci odstraňovania rozporov medzi jeho výpoveďami uviedol, že jeho pôvodná výpoveď
zo dňa 13.12.2019 nie je pravdivá z tých dôvodov ako už uviedol. Cítil sa vtedy pod tlakom, nakoľko mal
viacero trestných činov a aspoň tento chcel nejako vyriešiť.

Obdobne ako svedok Q. Q. vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 aj svedkyňa S. G.,
ktorá rovnako vypovedala celkom odlišne ako v prípravnom konaní. Vo svojej výpovedi totiž v rozpore s
jej predchádzajúcou výpoveďou v prípravnom konaní uviedla, že jedinou krabičku, ktorú od obžalovaného
dostali, bola krabička s prsteňom, keď sa im narodila dcéra. Druhú drevenú krabičku jej dal Q. Q. aby
ju odložila, ale nevie čo v nej bolo. Druhú krabičku totiž neotvárala. Iba si myslela, že bola od U. Y.,
ale nebola.

Keďže uvedená výpoveď bola v podstatných bodoch v rozpore s výpoveďou svedkyne G. z prípravného konania, bola zápisnica o jej výsluchu zo dňa 04.11.2019 postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítaná a svedkyňa bola vyzvaná na vysvetlenie rozporov v jej výpovediach.

Svedkyňa G. v rámci odstraňovania rozporov medzi jej výpoveďami uviedla, že zbraň určite nevidela a nevie, prečo je to v pôvodnej výpovedi takto napísané. Nevie o tom, že by tú krabičku so zbraňou daroval Q. obžalovaný. Počula ich rozhovor, ale teraz už vie, že to bolo iba o tom prsteni. O zbrani sa dozvedela až pri domovej prehliadke. Jej partner Q. Q. jej o zbrani nič nepovedal, lebo ho hneď odvieďli. Nemal kedy. S druhou krabičkou nemanipulovala. Odniesla ju iba do spálne a odložila.

Samosudca Okresného súdu Bratislava III následne oboznámil znalecký posudok ohľadom predmetnej zbrane a náboja ako aj listinné dôkazy zo spisového materiálu a po záverečných rečiach vyhlásil oslobodzujúci rozsudok.

Svoj rozsudok súd v podstate odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynuli značné rozpory medzi skutkovou vetou obžaloby a výpoveďami osôb, ktoré boli ako jediné pri prípadnom páchaní trestného činu. Obžalovaný aj obaja svedkovia (Q. a G.) v podstate zhodne opísali, že nikdy neprišlo k odovzdaniu predmetnej zbrane. Svedok Q. vysvetlil svoju predchádzajúcu odlišnú výpoveď snahou zbaviť sa aspoň jedného z trestných činov, ktoré sa mu kládli za vinu v čase jeho zadržania. Svedkyňa G. vysvetlila svoju predchádzajúcu odlišnú výpoveď tým, keď upresnila, že vo svojej výpovedi v prípravnom konaní mala na mysli krabičku s prsteňom pre narodenú dcéru, čo je podľa súdu v zhode a logickom súlade s výpoveďou obžalovaného.

Keďže podľa súdu neexistovali také dôkazy, ktoré by jednoznačne potvrdzovali a odôvodňovali záver obžaloby o vine obžalovaného, postupoval súd v zmysle zásady in dubio pro reo a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Podľa súdu je síce pravdou, že pri domovej prehliadke u obžalovaného sa našli rovnaké náboje ako pri domovej prehliadke u svedka Q.. Táto skutočnosť je však so skutkom, ktorý sa obžalovanému kládie za vinu v danom prípade, v úplnom rozpore s vykonaným dokazovaním, pričom súd poukazuje najmä na výpovede svedkov a obžalovaného.

Na margo uvedeného konštatovania mám za to, že súd sa predovšetkým celkom nedostatočne vysporiadal s rozpormi vo výpovediach svedkov Q. a G., ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní.

Ak by totiž súd dostatočne vyhodnocoval skutočnosti, ktoré obaja svedkovia uviedli ako dôvody, pre ktoré boli v ich výpovediach celkom zásadné rozpory, musel by dôjsť k pomerne jednoznačnému záveru v tom zmysle, že výpovede svedka Q. Q. a svedkyne S. G. zo dňa 08.09.2021 sú v celom rozsahu nedôveryhodné, resp. nepravdivé.

Q. Q. totiž ako dôvod jeho údajnej nepravdivej výpovede zo dňa 13.12.2019 uviedol, že bol vtom čase pod veľkým tlakom a chcel sa vyvinúť z trestného činu, resp. ho nejako vyriešiť.

Poukazujem však na skutočnosť, že Q. Q. sa dňa 13.12.2019 nemusel z ničoho „vyvíňovať“, keďže bol v tom čase už právoplatne uznaný za vinného, okrem iného aj z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, a to práve za skutok, ktorý mal spočívať v zadovážení a držaní streliva a strelnej zbrane bez povolenia, ktoré si mal obstaráť práve od obžalovaného U. Y..

V pôvodnej trestnej veci Q. Q. vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 46T 103/2020, bol totiž menovaný rozsudkom Okresného súdu v Bratislave III, vyhláseným dňa 19.09.2019, uznaný za vinného okrem iného v bode za uvedeného trestné činy súvisiace s nedovolením zadovážením a držaním zbrane a streliva. Odsudzujúci rozsudok voči Q. Q. bol pritom vyhlásený dňa 19.09.2019 po tom, čo obžalovaný Q. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania, okrem iného aj skutku, súvisiaceho s prechovávaním predmetnej zbrane a streliva.

K veci obvineného U. Y. však svedok Q. Q. v prípravnom konaní vypovedal až dňa 13.12.2019, to jest viac ako tri mesiace po tom, čo na súde ohľadom prechovávaní predmetnej zbrane a streliva urobil vyhlásenie o svojej vine, navyše v čase, kedy bol odsudzujúci rozsudok voči nemu už právoplatný, keďže právoplatnosť nadobudol dňa 05.12.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 119/2019 zo dňa 05.12.2019.

Ako už bolo uvedené vyššie, svedok Q. vzhľadom na hore uvedené skutočnosti nemal dňa 13.12.2019 žiaden racionálny dôvod k tomu, aby sa snažil „vyvinúť“ zo skutku prechovávaní predmetnej zbrane a náboja, čo na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 špekulatívne označil za dôvod, prečo vlastne za osobu, ktorá mu predmetnú zbraň odovzdala, pôvodne označil práve U. Y..

Súd však vyjadrenie svedka Q. Q. k zásadným rozporom v jeho výpovediach nijako nepreveril a de facto sa bez ďalšieho uspokojil s tým, že svedok na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu zmenil svoju výpoveď z prípravného konania, ktorá bola pred súdom dňa 08.09.2021 riadnym zákonným spôsobom prečítaná.

Obdobne tak sa súd nedostatočne zaoberal preverením a vyhodnotením argumentov, ktoré čo do objasnenia rozporov vo svojich vlastných výpovediach na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 uviedla svedkyňa S. G..

Tá totiž v prípravnom konaní dňa 04.11.2019 celkom jednoznačne uviedla, že zbraň, ktorá bola u nich doma nájdená v rámci domovej prehliadky bola darovaná od obvineného U. Y. jej priateľovi Q. Q.. Pri tomto síce priamo nebola, ale počula ako obvinený jej priateľovi Q. hovoril, že mu to chce darovať, lebo nechce, aby sa to dostalo do rúk nejakému faganovi, ktorý by to „odtafáril“. G. vtedy celkom presne nevedela o čo sa jedná, ale Q. jej neskôr podal drevenú krabičku, ktorú otvorila a v ktorej videla malú zbraň. Vtedy si myslela, že ide o štartovaciu pištoľ, ktorú následne vložila do šuflíka v izbe, pretože ju o to požiadal Q. Q..

Na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 pritom svedkyňa v príkróm rozpore s jej výpoveďou zo dňa 04.11.2019 uviedla, že zbraň určite nevidela a nevie, prečo je to v pôvodnej výpovedi takto napísané. Nevie o tom, že by tú krabičku so zbraňou daroval Q. obžalovaný. O zbrani sa dozvedela až pri domovej prehliadke. Jej partner Q. Q. jej o zbrani nič nepovedal, lebo ho hneď odviekli.

Je pritom absolútne nelogické, aby svedkyňa v jej výpovedi zo dňa 04.11.2019 a mimochodom aj v jej výpovedi tesne po vykonaní domovej prehliadky a po „odvedení“ Q. Q., ktorý jej o zbrani údajne nič nepovedal (t. j. dňa 31.01.2019), pomerne jednoznačne a opakovane uviedla, že zbraň pochádzala od U. Y..

Rovnako neobstojí špekulatívna argumentácia svedkyne prezentovaná pri odstraňovaní rozporov v jej výpovediach vtom zmysle, že nevie, prečo je to „takto v jej pôvodnej výpovedi napísané“.

V zápisnici o predchádzajúcej výpovedi z prípravného konania boli totiž zaznamenané iba tie skutočnosti, o ktorých po riadnom zákonnom poučení svedkyňa vypovedala.

Ďalej pri odstraňovaní rozporov svedkyňa uviedla, že Q. Q. jej o zbrani nič nepovedal, keďže nemal kedy, pretože ho hneď odviekli.

V tejto súvislosti je teda otázne, odkiaľ mohla svedkyňa vlastne disponovať informáciou, že zbraň, bola darom od U. Y., nehovoriac o tom, že v prípravnom konaní v úplnej zhode vypovedala práve so svedkom Q. Q..

Svedkyňa G. teda na hlavnom pojednávaní, na ktorom bola zákonným spôsobom prečítaná aj jej výpoveď zo dňa 04.11.2019, nijako hodnoverne predmetné rozpory nevysvetlila.

Súd však argumenty svedkyne nijako nepreveril a nevyhodnotil a opäť sa uspokojil výlučne s jej výpoveďou zo dňa 08.09.2021, ktorú však nemožno vzhľadom na všetky produkované dôkazy považovať za hodnovernú, resp. pravdivú.

Bez povšimnutia pritom nemožno ponechať ani tú skutočnosť (hoci ide o nepriamy dôkaz), že identické náboje, resp. náboj, aký bol nájdený u Q. Q., boli nájdené v obdobnom čase (ako v čase darovania zbrane a streliva) aj pri domovej prehliadke vykonanej v inej trestnej veci u U. Y..

Z vyšetrovacieho spisu totiž vyplýva, že rovnaký náboj kalibru 22 Long Rifle, českého výrobcu streliva zn. Sellier & Bellot, ktorý sa nachádzal pri pištoli prechováanej Q. Q. (ktorá mala pochádzať od obž. Y.) bol v dvoch kusoch nájdený v obdobnom časovom období aj pri domovej prehliadke u U. Y..

V tejto súvislosti je nemožné (a bolo by vecou absolútnej náhody), aby si svedok Q. v prípravnom konaní takpovediac vymyslel, že mu uvedenú zbraň a strelivo daroval práve U. Y., kedy práve u tejto istej osoby boli v rámci domovej prehliadky nájdené celkom identické náboje rovnakého druhu a rovnakého výrobcu ako u Q. Q..

I. nemožno opomenúť ani časové súvislosti, ktoré vo vzťahu k posudzovanému skutku vyplývajú zo zabezpečeného spisového materiálu.

Pištoľ s nábojom mal totiž obž. Y. darovať Q. Q. niekedy v mesiaci marec 2018, resp. v čase, keď sa im narodila dcéra, čo vyplynulo z výpovedí svedka Q. i svedkyne G..

Z lustrácie IS REGOB (č. I. 162) pritom vyplýva, že S. Q. sa narodila dňa XX.XX.XXXX.

Domová prehliadka u U. Y. (pri ktorej boli nájdené identické náboje ako náboj nachádzajúci sa pri zbrani u Q. Q.) bola vykonaná dňa 27.04.2018.

K darovaniu pištole s jedným nábojom teda malo dôjsť v obdobnom čase, v akom bola vykonaná aj domová prehliadka u U. Y., pri ktorej bolo nájdené úplne totožné strelivo ako pri predmetnej (darovanej) zbrani.

Súd teda napadnutý rozsudok vyhlásil bez toho, aby dostatočne preveril a v odôvodnení svojho rozsudku presvedčivo vyhodnotil spornú argumentáciu oboch svedkov prezentovanú na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 čo do celkom zásadných rozporov v ich predchádzajúcich výpovediach.

Súd zároveň nedostatočne vyhodnotil vecnú súvislosť s inou trestnou vecou vedenou voči U. Y. v súvislosti s prechovávaním identického streliva a neprihliadol ani na časové súvislosti a zadokumentovaný sled udalostí, ktoré sa udiali v mesiacoch marec a apríl 2018 a ktoré súvisia s posudzovaným prípadom.

Ďalej súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v podstate nijakým spôsobom neobjasnil, z akých konkrétnych dôvodov sa priklonil k pravdivosti evidentne sporných tvrdení svedka Q. Q. a svedkyne S. G. v ich výpovediach zo dňa 08.09.2019 a z akých konkrétnych dôvodov nepovažoval za hodnoverné výpovede oboch svedkov z prípravného konania, ktoré boli realizované zákonným spôsobom, za dodržania zásady kontradiktórnosti a ktoré boli na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 riadne vykonané ich prečítaním.

Mám za to, že v danom prípade bez ďalšieho neobstojí argumentácia súdu v tom zmysle, že keďže svedkovia Q. a G. na hlavnom pojednávaní podstatným spôsobom zmenili ich výpovede, je potrebné obžalovaného U. Y. oslobodiť spod obžaloby.

Súd sa mal v prvom rade dôsledne zaoberať preverením celkom nelogických argumentov o dôvodoch zmeny výpovede prezentovaných oboma svedkami na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021. Dôsledným vyhodnotením uvedených argumentov by pritom musel dospieť iba k takému záveru, že výpovede oboch svedkov zo dňa 08.09.2021 nemožno považovať za pravdivé, resp. vierohodné.

V kontexte všetkých produkovaných dôkazov a v ich vzájomných súvislostiach bolo naopak za pravdivú potrebné považovať výpoveď svedka Q. Q. zo dňa XX.XX.XXXX a výpoveď svedkyne S. G. zo dňa 04.11.2019, ktoré boli na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2021 riadne prečítané a ktoré v spojení s ďalšími dôkazmi svedčia o tom, že sa predmetný skutok stal a že sa ho dopustil práve obžalovaný U. Y..

Súd teda napadnutý rozsudok vyhlásil bez toho, aby sa dostatočne dôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T 103/2020 zo dňa 08.09.2021 a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

V prílohe zároveň predkladám rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6Tk/2/2019 zo dňa 19.09.2019 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 119/2019 zo dňa 05.12.2019, ktoré sa týkajú sporných tvrdení svedka Q. Q., ktoré dňa 08.09.2021 uviedol pri odstraňovaní rozporov v jeho výpovediach.“

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní prokurátora nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný a prokurátorka krajskej prokuratúry.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie tak, že podľa § 326 ods. 5 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. prečítal rovnopis rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 19.09.2019 sp. zn. 6Tk/2/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 05.12.2019 sp. zn. 4To/119/2019 ohľadom osoby Q. Q., ako aj správu Okresného súdu Pezinok z 27.05.2022 o stave trestného konania vedeného proti obžalovanému U. Y. vedenej pod sp. zn. 1T/64/2018.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava dôvodov podaného odvolania. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa nebude k odvolaniu prokurátora žiadnym spôsobom vyjadrovať. Iba zdôraznil, že žalovaný skutok nespáchal.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie prokurátora je iba čiastočne dôvodné, avšak z celkom iných dôvodov ako namietal.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní nariadil výsluch obžalovaného U. Y., svedkov Q. Q. a S. G., oboznámil znalecké posudky i listinné dôkazy a napokon rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa v podstate odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynuli značné rozpory medzi znením skutkovej vety obžaloby a výpoveďami osôb, ktoré boli ako jediné pri prípadnom páchaní trestného činu. Obžalovaný a aj obaja svedkovia Q. a G. v podstate zhodne opísali, že nikdy neprišlo k odovzdaniu predmetnej zbrane. Svedok Q. vysvetlil svoju predchádzajúcu odlišnú výpoveď snahou zbaviť sa aspoň jedného z trestných činov, ktoré sa mu kládli za vinu v čase jeho zadržania. Svedkyňa G. vysvetlila svoju predchádzajúcu výpoveď, keď upresnila, že vo svojej výpovedi v prípravnom konaní mala na mysli krabičku s prsteňom pre narodenú dcéru. Tieto výpovede boli v zhode a logickom súlade s výpoveďou obžalovaného. Z uvedeného dokazovania bolo teda zrejmé, že neexistujú také dôkazy, ktoré by jednoznačne potvrdzovali a odôvodňovali záver obžaloby o vine obžalovaného. Na riadne a náležité vyvodenie trestnej zodpovednosti voči konkrétnej osobe sa v rámci trestného stíhania vyžaduje, aby boli na strane tejto osoby, ako subjektu trestného konania, naplnené všetky zákonné obligatórne znaky stanovené Trestným zákonom a to jednak znaky uvedené vo všeobecnej časti Trestného zákona a súčasne aj znaky obsiahnuté v osobitnej časti Trestného zákona, viažuce sa k určitej, konkrétnej skutkovej podstate trestného činu, ktorá je nimi tvorená. Na základe vyššie popísaných úvah súd použil zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, nakoľko neexistovali žiadne priame alebo nepriame dôkazy svedčiace spáchaniu zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona. Súd I. stupňa tiež dodal, že je nesporné, že pri domovej prehliadke u obžalovaného

sa našli rovnaké náboje, ako pri domovej prehliadke u svedka Q.. Táto skutočnosť bola však so skutkom, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu v danom prípade, v úplnom rozpore s vykonaným dokazovaním, pričom okresný súd poukázal najmä na výpovede svedkov a obžalovaného. Naviac držbu strelnej zbrane obžalovaným nepotvrdil ani znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Bratislava, ktorý potvrdil na zbrani iba biologickú stopu svedka Q.. S poukazom na tieto dôvody okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pretože dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, spáchal práve obžalovaný U. Y..

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci, postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v súdnom konaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy nevyhnutné na spravodlivé rozhodnutie, pričom okresný súd tieto dôkazy objektívne vyhodnotil podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako sa to predpokladá v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por.

Odôvodnením napadnutého oslobodzujúceho rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané alebo nedokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si osvojil skutkové a právne závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku bez potreby ho opakovať. Aj odvolací súd zhodne so súdom I. stupňa konštatuje, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný U. Y..

Odvolací súd vyslovuje, že výrok o vine musí byť vždy založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok spáchala iba tá osoba, ktorá bola z tohto skutku obžalovaná prokurátorom a postavená pred súd.

Senát krajského súdu v názorovej zhode s prvostupňovým súdom konštatuje, že v súdnom konaní neboli produkované či už priame dôkazy alebo súhrn takých nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili uzavretú reťaz na usvedčenie obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, resp. ktoré by inú alternatívu než vinu obžalovaného nepripustili. V tomto smere krajský súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine len o jednoznačne zistené fakty a nie o konštrukcie skutkového deja, domnienky, indície, resp. vinu obžalovaného vyvodzoval len na pravdepodobných skutkových záveroch (podozrivou osobou ako páchatelom predmetného skutku, mohol byť nielen obžalovaný U. Y., ale aj iné osoby, o ktorých vypovedal svedok Q. Q.). Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia (R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

K odvolacím argumentom prokurátora odvolací súd tiež vyslovuje, že v trestnom konaní nie je potrebné potvrdiť obhajobné tvrdenia obžalovaného, ale relevantnými dôkazmi vykonanými v súlade s Trestným poriadkom jeho obranu vyvrátiť tak, aby o dokazovanej skutočnosti neboli žiadne pochybnosti.

Pokiaľ prokurátor v podanom odvolaní poukazuje na prvotnú usvedčujúcu výpoveď svedka Q. Q. z prípravného konania, potom nemôže prehliadať ani to, že menovaný svedok dokonca už počas prípravného konania (počas konfrontácie s obžalovaným) túto skoršiu usvedčujúcu výpoveď zásadným spôsobom zmenil tak, že si už nevedel spomenúť, odkiaľ mal zbraň, ktorá mu bola zaistená pri domovej prehliadke. Svedok Q. Q. totiž pri konfrontácii s obžalovaným U. Y. tvrdil, že v rámci svojej predchádzajúcej svedeckej výpovede klamal, pričom si neuvedomil, že môže spôsobiť trestné stíhanie inej osoby. Na hlavnom pojednávaní svedok Q. Q. vypovedal, že predmetná zbraň bola jeho, v tom čase robil s drogami a ľudia mu nosili všeličo. Na obžalovaného to povedal preto, že v čase svojej výpovede bol pod veľkým tlakom a v danej situácii sa chcel z toho vyvinúť. Odvolací súd v naznačených súvislostiach prokurátorovi pripomína, že doposiaľ ustálená súdna prax síce umožňuje, že vina páchatela môže byť ustálená aj na základe jediného priameho dôkazu - jednej svedeckej výpovedi, avšak takáto výpoveď musí byť jasná, logická, presvedčivá a zároveň nemôže byť iným spôsobom spochybniteľná. Nakoľko v trestnej veci obžalovaného U. Y. ako hlavný, resp. jediný priamy dôkazný prostriedok mala slúžiť výpoveď svedka Q. Q. z prípravného konania, musel byť tento dôkaz jasný, logický, presvedčivý i vierohodný a zároveň nemohol byť iným spôsobom spochybniteľný. Čo sa týka tejto prvotnej výpovede svedka Q. Q. z prípravného konania, ktorou usvedčoval obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, túto svedeckú výpoveď v žiadnom prípade nemožno označiť za objektívnu a hodnovernú, keďže sám svedok v ďalšej fáze prípravného konania, svoju skoršiu výpoveď označil za nepravdivú, keďže tu klamal a vtedy si

ani neuvedomil, že by mohol privodiť inému trestné stíhanie. Svedok Q. Q. aj na hlavnom pojednávaní zopakoval, že na obžalovaného to povedal preto, že v čase svojej výpovede bol pod veľkým tlakom a v danej situácii sa chcel vyviniť. Vzhľadom k tomu, že menovaný svedok vypovedal v jednotlivých štádiách trestného konania o podstatných (rozhodných) skutočnostiach rozdielne, nebolo možné jednoznačne ustáliť, kedy hovoril pravdu a kedy klamal. Treba si uvedomiť aj to, v osobe tohto svedka nemožno vzhliadnuť bezúhonnú a nenarušenú osobu, ale ide o takú osobu, ktorá sa dopúšťala závažnej trestnej činnosti a práve tejto osobe bola pri domovej prehliadke zaistená podomácky upravenú zbraň - pôvodne opakovacia expanznú pištoľ českého výrobcu Česká Zbrojovka Uherský Brod, značky Slavia model UB 71 Nikel, výrobného čísla 482993 spolu s jedným kusom náboja kalibru 22 Long Rifle českej značky Sellier & Bellot spolu s náhradnými čienkami. Možno preto uzavrieť, že tento dôkazný prostriedok už nemohol spĺňať kritériá a podmienky na to, aby mohol byť jediným podkladom pre uznanie viny obžalovaného U. Y..

Ak prokurátor poukazuje aj na výpoveď svedkyne S. G. z prípravného konania, k tomu odvolací súd dodáva, že menovaná svedkyňa vypovedala o skutočnostiach, ktoré mala iba sprostredkované od svedka Q. Q., teda išlo o svedectvo z tzv. druhej ruky. Navyše toto svedectvo nemalo ani dostatočnú výpovednú hodnotu. H. evidentné, že svedkyňa S. G. v jednotlivých štádiách trestného konania svoju výpoveď (či už v prospech alebo v neprospech obžalovaného) zjavne formulovala iba takým spôsobom, že ju nelogicky, dokonca až protirečivo prispôsobovala výpovedi svojho druhu - svedka Q. Q..

Napokon neobstojí ani odvolací argument prokurátora, že obžalovaného U. Y. nepriamo usvedčuje aj to, že identické náboje, resp. náboj, aký bol nájdený u Q. Q., boli nájdené v obdobnom čase (ako v čase darovania zbrane a streliva), aj pri domovej prehliadke vykonanej v inej trestnej veci u U. Y..

Záverom nadriadený súd znovu konštatuje a opakuje, že jednou zo základných zásad nášho právneho poriadku je zásada „in dubio pro reo“, ktorá vychádza z princípu prezumpcie neviny. V praxi to znamená, že záver o vine obžalovaného musí byť postavený na skutkovom stave, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám osebe nestačí k tomu, aby mohol tvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu. V posudzovanej veci bol preto postup súdu prvého stupňa správny, keď vzniknuté pochybnosti vyložil v prospech obžalovaného.

Po oboznámení sa s dôkaznou situáciou a vyhodnotením produkovaných dôkazov, bol aj odvolací súd rovnakého názoru ako súd I. stupňa, že nebolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný U. Y., na základe čoho bolo nevyhnutné tohto obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III zo 16.09.2020 sp. zn. 4Pv 266/19/1103 oslobodiť.

Neuniklo však pozornosti odvolaciemu súdu, že Okresný súd Bratislava III v oslobodzujúcom rozsudku nesprávne uviedol priezvisko obžalovaného. V napadnutom rozsudku označil obžalovaného priezviskom „Y.“, hoci správne priezvisko obžalovaného bolo „Y.“. Uvedené pochybenie okresného súdu malo za následok vznik apelačného dôvodu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por., čo napokon viedlo krajský súd k tomu, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a opätovne rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom tak, aby mohol osobu obžalovaného označiť správnym priezviskom.

Vzhľadom na uvedené, krajský súd rozhodol na základe odvolania prokurátora spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok.